

steren paalægge de paagældende at udarbejde og gennemføre særlige Luftbeskyttelsesplaner, som skal godkendes af vedkommende Luftværnschef (Politimester).

Indenrigsministeren bemyndiges til at bestemme, at Hverv, der udøves til Beskyttelse af Fabrikker og andre større Virksomheder mod Følgerne af Luftangreb, skal betragtes som borgerligt Ombud.

Indenrigsministeren kan dog fastsætte, at der af de paagældende Virksomheder skal betales et særligt Vederlag for Udøvelsen af saadanne Hverv uden for Arbejdstiden og uden for de paagældendes Bopæl.“

§ 3.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Indenrigsministeriet bemyndiges til at lade Lov Nr. 125 af 30. Marts 1940 optrykke og bekendtgøre med de af nærværende Lov og Lov om Civilbeskyttelsestjeneste m. v. flydende Ændringer.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1, Stk. 1.

For i saa høj Grad som muligt at drage Nytte af Landets samlede Brandvæsen til Bekæmpelse af Katastrofebrande opstaaede som Følge af Luftangreb vil det være nødvendigt, at der skabes Mulighed for at tilvejebringe et Samarbejde mellem de lokale Brandvæsener i Landet, saaledes at det vil være muligt at samle hele den Slukningsstyrke, der findes i en Landsdel inden for en passende Afstand fra det angrebne Sted, til forenet Bekæmpelse af Skaden.

Allerede i den gældende Lovgivning findes der en Række Regler, der i et vist Omfang sikrer Adgang for Kommunerne til at kunne tilkalde Assistance fra nærliggende Kommuner, saaledes Lov af 15. Maj 1868 om Brandvæsenet i København, § 8, og Lov Nr. 174 af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet §§ 42 og 46—49.

En væsentlig Mangel ved den herefter gældende Ordning er det imidlertid, at den ikke hjemler Adgang for Købstadkommunerne til i paakommende Tilfælde at rekvirere Assistance fra andre Købstadkommuner.

Da det under de nuværende Forhold maa anses for nødvendigt at have Adgang til at rekvirere Assistance saavel fra de omkringliggende Landkommuner som fra de nærliggende Købstæder, foreslaar man, at der skabes Hjemmel til at kunne paalægge de paagældende Myndigheder i paakommende Tilfælde at stille Brandudrykningsmateriel og fornødent Mandskab til Raadighed uden for Hjemstedskommunen, ligesom man foreslaar, at der tilvejebringes

tilsvarende Hjemmel med Hensyn til Materiel og Personel fra andre Tjenestegrene inden for Luftbeskyttelsen.

Til § 1, Stk. 2.

Under Hensyn til, at en Luftværnstilstand eller det Beredskab, som visse Tjenestegrene inden for Luftbeskyttelsen maa opretholde, selv om Luftværnstilstand ikke maatte være erklæret, vil medføre en ganske ekstraordinær Tjenesteydelse af de paagældende Tjenestemænd m. v., har Indenrigsministeriet anset det for rettest at søge fastslaaet de paagældendes Pligt til at deltage i dette Arbejde uanset gældende Bestemmelser om Arbejdstid, Afspadsering af Overarbejde o. lign.

Under Hensyn til det ekstraordinære Arbejde og Ansvar, der i saadanne Situationer paahviler de enkelte Tjenestemænd m. v., har man derhos fundet det rettest at søge tilvejebragt Hjemmel for Ydelse af et særligt Løntillæg for de paagældende, idet man dog samtidig suspenderer de gældende Regler om Overarbejdsbetaling, der ikke findes at burde anvendes i en Situation som den heromhandlede.

Til § 1, Stk. 3.

Man har anset det for rettest at søge tilvejebragt Hjemmel for, at Befordringsmidler — for saa vidt Udpegning i tilstrækkeligt Omfang efter Lov Nr. 337 af 21. September 1939 ikke maatte være sket — kan rekvireres efter de enklere Regler i Lov Nr. 324 af 21. September 1939.